

Христо Трајков (26. XII 1897 — 24. I 1933) бил македонски револуционер и политички деец. Бил член на ВМРО (обединета) и Бугарската комунистичка партија (БКП). Учествувал во издавањето на весниците „Македонски студентски лист“, потоа „Македонско знаме“ и други Поради македонските идеи, Трајков бил извесно време интерниран во селото Варбица, Преславско. Во Народното собрание на Бугарија се истакнал како непомирлив борец за правта на Македонците во Бугарија.

Христо Трајков е роден на 26 декември 1897 година во градот Кукуш, во семејството на коларот Трајко Христов и Елена Чулева. Во 1913 година завршил основно образование во католичкото училиште во родниот Кукуш.

По Втората балканска војна, семејството на Христо Трајков емигрирало со брод од Солун во Ѓумурицина, тогаш во Бугарија, каде живеел неговиот постар брат Стојчо. Потоа се преселиле во градот Струмица, кој бил окупиран од Бугарите. Во 1915 година починал татко му, а сиромаштијата го натерала Христо повторно да се врати во Ѓумурицина, каде работел како поштенски службеник. Но поради читање на забранети книги и дружење со „неблагоденствени момчиња“ бил отпуштен.

По завршувањето на Првата светска војна, во 1918 година, Христо Трајков се преселил во Крџали, каде работел како собирач на данок пет години. Во 1922 година, тој се населил во Софија, каде работел како чевлар и станал член на здружението на кожаро-чевларските работници. По септемвриските настани во 1923 година, тој помогнал повторно да се започне синдикалното движење и да се изградат Независните работнички професионални сојузи.

Христо Трајков во бугарската престолнина се поврзал со македонските емигранти од Кукуш и станал член на ВМРО (Обединета). Работел во Кукушкото братство и соработувал со Бугарската работничка партија - комунисти и станал член на нејзиниот Градски комитет. Бил член на ЦК на ВМРО (Обединета) и на Општиот емигрантски комитет. Учествовал во издавањето на весниците „Македонски студентски лист“, потоа „Македонско знаме“ и други.

Во 1931 - 1933 година, Христо Трајков бил народен пратеник. Во Народното собрание на Бугарија се истакнал како непомирлив борец за правата на Македонците во Бугарија. Како народен пратеник од БКП во 1932 година поднел приговор по повод киднапирањето прогресивните Македонци - браќата Михаил и Борис Сматракалеви. По овој повод ќе истакне:

„Во Пиринска Македонија во името на ослободението и независноста на Македонија, се затнува устата на Македонците – за да молчат и да не расудуваат. Ние прашуваме: како тие коишто го прават сето тоа во името на правата и слободата на македонскиот народ, поробен под српска и грчка власт, имаат морално право да водат борба против српската и грчката тиранија во нашата поробена Македонија?!... ...Да не се заборава, македонското население во Петричката околија, вака или онака, претставува потиснато национално малцинство, зашто за нас Македонците, Македонија е разделена на три и е поробена во трите дела.“

Христо бил тежок противник на михајловистите, поради што му била изречена смртна пресуда. На конгресот на ВМРО во 1932 година во Софија тој успеал да влезе инкогнито и да се искаже обвинувајќи ги михајловистите дека соработуваат со дворецот и реакционерните влади.

Поради ваквите активности, истата година како пратеник полицијата го интернирала во село Врбица, Преславско. По барање на обвинителството му бил одомен пратеничкиот имунитет, бидејќи против него бил подготвен обвинителен акт за противодржавна агитација и пропаганда, која ја водел како одговорен уредник на весникот "Работничка дело"..

Подоцна Трајков бил фрлен во затвор како одговорен редактор на весникот „Работническо дело“. Таму, неговите противници се обиделе да го убијат, но неговите другари успеале да го разоткријат заговорот и да го спасат.

Сепак, Христо Трајков бил убиен од михајловистите на 24 јануари 1933 година во Софија.